

Herr Türk.

Jà Sie (er kehrt sich gege dr Citadine, fir sich güet mache z'höre). Sie, wo z'Nacht ummeziehn, anstatt uf Ihr Bureau z'geh ... sodass Ihne-n-Ihre junge Fraü müess nogeh un uppassee ...

Herr Dampf.

Was hör i! ...

Herr Türk.

Hän Sie jetz endlig verstande, Sie alter Sünder, ass es Ihre Fraü isch, wo dert in dr Citadine isch?

Herr Dampf.

Mi Fraü im e Fiacre ... mit em Herr Zitelpost!

Herr Türk.

Jà ... dr Herr Zitelpost ... Ihr güeter Frind Zitelpost ... e veritawlicher Frind ... Sie wisse nitt, was er alles scho hat welle mache fir Se ... er hat doch Ihre Fraü nitt allei känne lo geh, fir Sie z'süeche.

Herr Dampf.

Mi Fraü im e Fiacre! ... ich will ere zeige ...

Herr Türk (hebt ne z'ruck).

Se weisst alles, die güete Fraü ... Ihre-n-Üsred fir furtz'geh hit z'Owe un Ihre Rendez-vous mit ere junge Dame.

Herr Dampf.

Ich bi im Dunkes!

Madame Türk (fir sich).

Was verzählt er do?

Herr Türk.

Un ass Sie hän welle geh z'Nacht esse mit ere ... (er losst e Schrei üs und schaüt uf si Fraü) Eh! 's isch jo mit minere Fraü, wo-n-er hat welle geh! ... das wär mr jetz emol e sütere G'schichte gsi.

Madame Türk.

Ich schwör Dr, liewer Mann, ass ich nit g'wisst ha ...

Herr Türk.

Vo dem Nachtesse ... ich weiss es ... er hat mr's g'sait, ich b'sinn mi ... (zornig züem Herr Dampf) Alter Süeri!

Herr Dampf.

Nàmme Se's nitt so bös uf ... Herr Pascha!

Herr Türk.

Türk, un nitt Pascha ... Sie sin e Pascha!

Herr Dampf.

Ich ha in däre junge Dame nur welle Ihre Nomination als Diräcter bringe, Nomination, wo-n-ich eso frei bi, Ihne z'offriere (er presentiert em 's Brevet).

Herr Türk (zornig, refüsier).

Mi Nomination! (er lipft d'Achsle).

Madame Türk.

Di Brevet ... nimm's doch.

Herr Türk (nimmt's, fir sich).

Er hat mr glaüb zwei welle ahànke; awer ich glaüb, er ka 's zweite fir sich b'halte.

Herr Dampf (nimmt im Herr Zitelpost d'Hand).

Dà güete Herr Zittelpost (züem Herr Türk) Jà so ... awer mi Fraü?

Herr Türk.

Ich bi sicher, ass se güetherzig genüeg isch un stigt üs un kunnt Ihne d'Hand ku gä, fir Ihne z'zeige, ass sie Ihne verzeiht un scho alles vergesse hat ... (Madame Dampf zeigt si).

Herr Dampf (sprünkt uf se züe un nimmt ere d'Hand).

Oh! 's isch mr also verzeiht!

Herr Türk.

Sie verdiene's nitt!

Herr Dampf.

Mi liewer Herr Pascha!